

ORATIONES
DICENDÆ CUM SACERDOS INDUITUR
SACERDOTALIBUS PARAMENTIS

Cum lavat manus, dicat:

Da, Dómine, virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem
máculam; ut sine pollutíone mentis et córporis váleam tibi
servíre.

Ad Amictum, dum ponitur super caput, dicat:

Impónē, Dómine, cápti meo gáleam salútis, ad expugnándos
diabólicos incúrsus.

Ad Albam, cum ea induitur:

Deálba me, Dómine, et munda cor meum; ut, in Sánguine Agni
dealbátus, gáudiis pérfruar sempitérnis.

Ad Cingulum, dum se cingit:

Præcínge me, Dómine, cíngulo puritátis, et exstíngue in lumbis
meis humórem libídinis; ut máneat in me virtus continéntiæ et
castitátis.

Ad Manipulum, dum imponitur brachio sinistro:

Mérear, Dómine, portáre manípulum fletus et dolóris; ut cum
exsultatióne recípiam mercédem labóris.

Ad Stolam, dum imponitur collo:

Redde mihi, Dómine, stolam immortalitátis, quam pérdidi in
prævaricatióne primi paréntis: et, quamvis indígnus accédo ad
tuum sacrum mystérium, mérear tamen gáudium sempitérnum.

Ad Casulam, cum assumitur:

Dómine, qui dixísti: Jugum meum suáve est et onus meum leve:
fac, ut istud portáre sic váleam, quod cósequar tuam grátiam.
Amen.